

שאו, למי? לראשיכם. שהם ראים עלייכם ושולטים עליכם. והנשא פתח עולם - אלו האמהות, וארכבע הן שלמטה. יבוא מלך הכהן - זה מלך העליון של הפל, שהוא מלך מאותו כבוד, שמאיר לפנה. וממי הוא? ה' צבאות. יבוא, לאיזה מקום? להכenis התורה בארון, בחبور אחד כמו שרاري. וכיוון שהנכיס למקומו, אז התורה נכנסת בארון, ומתחבר חבר אחד, תורה עליונה בתורה שבעל פה, מתחברות לפרש דברים סתוימים.

מתי? בשבעתיכם, למנין שאטם מונים. שבכל שעה ישראל עוזים חשבון לחדרים וזמנים, הקדוש ברוך הוא מתן תבה תוך: אוטם רקייעים, ומעביר פרוז: הנגה בני למטה, קדשו בחיש, קדשו זמן, התקדשי כלכם לעלה! ועשה לכל החילות שבשימים שמתקדשים כאחד בעם הקדוש, וכלם שומרים כאחד שמיירה אחת, ועל זה נאמר בשבעתיכם, למנין שאטם מונים אוטם שבע שבתות.

ואנו מושך הקדוש ברוך הוא המשכה של שבע מדרגות למטה באומה מדרגה שמתאחדת בהן, באלו שבע שבתות. (באותן שבע שבתות, ואנו מושך הקדוש ברוך הוא המשכה של שבע מדרגות שלמעלה באומה מדרגה שלמטה שמתאחדת באלו שבע שבתות). ואם תאמר, והרי שיש לנו ולא יומר - אלא כאשר אם ואם יושבת על האפרוחים ונמצאת רוכחת עליהם, ואני משלחים אותה ולוקחים אלו הששה בנים בזו המדרגה שלמטה, לקים שנאמר (דברים כב) שליח תשלח את האם ואת הבנים וגוי.

רב המניינא סבא אמר, ביום זה

שאו שעירים ראשיכם, שאו למן. לראשיכם. דאיןינו ראשין עלייכו, ושלטני עלייכו, והנשא פתחי עולם. אלין אמhn וארכבע אינון דלטפה.

יבוא מלך הכהן, דא מלכא עלאה דכלא, דאייה מלך מההוא כבוד, דנהיר לסייע, ומאן אייה. כי צבאות. יבוא, לאן אחר. לሚעל אוריתא בארון, בחבורא חדא, בדקא יאות. וכיוון דהאי עאל לאתריה, כדיין אוריתא עאל בארון. ואתחבר חבורא חדא, אוריתא עלה, באוריתא (ד' רנ"ד נ"א) דבעל פה, מתחברו לפרש מיילין סתיימיין.

אימתי. בשבעתיכם. למנינה דאתון מוגין. דבכל שעתה ישראל עבדין היושבנן לירחין זמינים, קדשא בריך הוא אתקין תיבה גו אינון רקייעין, ואעבר ברוזא, הא בני לטא, קדשו ירחא, קדשו זמן, אתקדשו כלכו לעילא. ועביד לכל חילוי דבשמייא, דמתקדשין בחידא בעמא קדיישא, וכלהו נטרי בחידא, נטרא חדא, ועל דא בשבעתיכם, למנינה דאתון מוגין שבע שבתות.

ובדין משיך קדשא בריך הוא, משיכו דשבע דרגין לטא, בההוא דרגא דאתאחד בהו, באינון שבע שבתות. (ס"א באינון שבע שבתות. וברו מישך קדשא בריך הוא, משיכו דשבע ברו דלעיא, בההוא דרגא לתהא דאתאחד באינון שבע שבתות). וαι תימא, ויהא שיתא אמר, והרי שיש לנו ולא יומר. אלא כדיין אםא יתבא על אפרוחין, ואשתבחת רביעא עלייה. ואנן מפרחין לה, ונטליין אינון שית בנין. בhai דרגא דלטפה, לקיימא דכתיב, (דברים כב) שליח תשלח את האם ואת הבנים וגוי.

רב המניינא סבא אמר, בהאי יומא, לא נטליין